

Naturalisatie van Van Dessel, Coleta Irma Josepha Frans
en 19 anderen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Coleta Irma Josepha Frans van Dessel en 19 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De Belgische verzoekster Coleta Irma Josepha Frans Van Dessel, genoemd in artikel 1, onder 1, werd in 1898 te Lier (België) geboren. In 1914 kwam zij als vluchteling naar ons land en sindsdien heeft zij hier steeds gewoond. Verzoekster leeft in kloostergemeenschap.

Wenzel Fujan, de Tsjecho-Slowaakse verzoeker genoemd in artikel 1, onder 2, werd in 1911 te Horst (Duitsland) geboren en woont van zijn tiende levensjaar af in ons land. Hij is gehuwd met een van origine Nederlandse vrouw. Adressant, die gedurende vele jaren in de mijnindustrie werkzaam is geweest, geniet thans pensioen. Aangezien verzoeker tot voor kort door de administratie als staatloos werd aangemerkt, werden zijn vrouw en hier te lande geboren kinderen geacht het Nederlandschap te bezitten. Nu blijkt dat zulks ten onrechte is geschied, acht de ondergetekende het billijk dat de inmiddels meerderjarig geworden zoon Karl Fujan voor kosteloze naturalisatie in aanmerking wordt gebracht. Laatstgenoemde wordt voorgedragen in artikel 2, onder 3.

De Duitse verzoekster Elisabeth Auguste Genius, genoemd in artikel 1, onder 3, werd in 1908 te Wolbeck (Duitsland) geboren. Zij woont sedert 1935 onafgebroken in ons land. Verzoekster voelt zich hier thuis. Zij behoort tot een congregatie van religieuzen en is werkzaam als verpleegster.

De Indonesische verzoeker Tjiauw Bo Liem, genoemd in artikel 1, onder 4, werd in 1904 te Semarang (Indonesië) geboren. Hij is sedert november 1950 hier te lande gevestigd. Verzoeker wenst niet meer naar zijn geboorteland terug te keren. Als directeur van een naamloze vennootschap heeft hij ruime inkomsten.

De in artikel 1, onder 5 en 8, voorgedragen zijn oud-Nederlanders, die ingevolge artikel 7, onder 5°, van de wet op het Nederlandschap en het ingezetenschap (*Stb.* 1892, 268), haar Nederlandse nationaliteit hebben verloren door tien achtereenvolgende jaren woonplaats te hebben gehad buiten Nederlands grondgebied. Zij hadden door gebruik te maken van de daartoe bij evengenoemd artikel 7 aangewezen weg, verlies van Nederlandschap kunnen voorkomen. Ofschoon zij dit middel niet hebben aangewend, blijken zij op het bezit van de Nederlandse nationaliteit prijs te stellen. Op grond van de verkregen inlichtingen bestaat er voldoende aanleiding om beide verzoeksters in het Nederlandschap te herstellen.

In artikel 1, onder 6, wordt voorgedragen de Belgische verzoeker Frans Jaak Schampaert. Deze werd in 1920 te Leerdam geboren en heeft daar steeds gewoond. Hij is gehuwd met een van oorsprong Nederlandse vrouw; zijn kinderen bezitten het Nederlandschap door geboorte. Als glasmaker verdient adressant het brood voor zich en zijn gezin.

Hans Werner Schwarz, de Duitse verzoeker genoemd in artikel 1, onder 7, werd in 1934 te 's-Gravenhage geboren en heeft steeds in ons land gewoond. Hij is gehuwd met een

Nederlandse vrouw; ook zijn zoon bezit de Nederlandse nationaliteit. Op 20 december 1960 promoveerde adressant te Eindhoven tot doctor in de technische wetenschappen. Als chemicus heeft hij genoegzame inkomsten voor zich en zijn gezin.

De Duitse verzoeker Wolfgang Friedrich Otto Ernst Stange, genoemd in artikel 1, onder 9, werd in 1934 te Hilversum geboren. Kort na de geboorte vertrok zijn van origine Nederlandse moeder met hem naar China, waar zijn vader werkzaam was. In 1946 kwam adressant naar ons land terug teneinde hier zijn opleiding te ontvangen. Op 17 juni 1960 beëindigde hij zijn studie door het afleggen van het „kerkelijk voorbereidend” examen. Verzoeker hoopt te zijner tijd als predikant te kunnen worden beroepen.

De in artikel 2 voorgedragen worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht; de verzoekers afkomstig uit Indonesië omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren; de verzoekers, genoemd onder 2 en 3, omdat zij door de administratie ten onrechte als Nederlander zijn aangemerkt; de verzoekers, genoemd onder 5, 7 en 11 omdat de door hen aan den lande of de geallieerde oorlogvoering bewezen diensten daartoe aanleiding geven; de verzoeker, genoemd onder 4, op grond van de in overeenkomstige gevallen gebruikelijke gedragslijn.

De verzoeker Jacobus Alfons, genoemd in artikel 2, onder 1, werd in 1910 op Ambon (Indonesië) geboren. Van 1929 tot 1950 diende hij vrijwillig bij het K.N.I.L. Laatstelijk in de rang van sergeant-majoor. Als kraandrijver voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

In artikel 2, onder 2, wordt voorgedragen Mary Andrews, weduwe van Gregory Catchik Arakiel. Zij werd in 1896 te Ispahan (Iran) geboren en woonde van 1910 tot 1945 in Indonesië. Na het einde van de tweede wereldoorlog vestigde zij zich met haar echtgenoot te Singapore. In 1950 opteerde haar man voor de Nederlandse nationaliteit en sindsdien is verzoekster in het bezit van een Nederlands paspoort. Zij verblijft sedert januari 1959 in ons land. Eerst in 1960 bleek dat aan de in 1950 uitgebrachte optie voor de Nederlandse nationaliteit geen rechtsgevolgen konden worden toegekend. In verband hiermede acht de ondergetekende termen aanwezig voor naturalisatie met afwijking van de wettelijke verblijfstermijn. Verzoekster geniet ondersteuning.

De oud-Nederlander Johannes Hulst, genoemd in artikel 2, onder 4, werd in 1913 te Zaandam geboren. Hij verloor het Nederlandschap door in 1937 zonder Koninklijk verlof in dienst te treden van het Spaanse Regeringsleger. In 1938 keerde hij naar ons land terug en sindsdien heeft hij hier steeds gewoond. Verzoeker zou gaarne in zijn oorspronkelijke nationaliteit worden hersteld. Als heier voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De verzoeker Stanislaw Kleszniak, genoemd in artikel 2, onder 5, werd in 1924 te Lesniczowka-Rudnia (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. Gedurende de oorlogsjaren deed hij dienst bij het Poolse leger onder geallieerd commando. Hij nam o.a. deel aan de veldtocht door Italië. In 1947 verkreeg adressant toestemming zich in ons land te vestigen. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw is hij in onze sa-

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

menleving opgenomen. Als bankwerker verdient hij het brood voor zich en zijn gezin.

De verzoekster bekend als Kasiah Musman, zich ook wel noemende Kasijah Johabet Moesman, wordt voorgedragen in artikel 2, onder 6. Zij werd in 1901 te Poerwodadi (Indonesië) geboren en is sedert 1954 in Nederland woonachtig. Als huishoudster voorziet zij in haar onderhoud. Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt om verzoekster de geslachtsnaam „Moesman” en de voornamen „Kasijah Johabet” te verlenen.

Otto Nussbaum, de staatloze verzoeker genoemd in artikel 2, onder 7, werd in 1929 te Berlijn geboren en verblijft sedert 1938 in ons land. Hij onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander. Van september 1949 tot april 1950 en van oktober 1950 tot maart 1951 diende hij in het Nederlandse leger. Als verkoper heeft hij voldoende inkomsten voor zich en zijn gezin.

De verzoeker bekend als Johnny Oessin, genoemd in artikel 2, onder 8, werd in 1919 te Bangkalan (Indonesië) geboren. Gedurende de oorlogsjaren voer hij op Nederlandse koopvaardij schepen. Adressant woont sedert 1947 in ons land; hij is gehuwd met een van oorsprong Nederlandse vrouw. Als fabrieksarbeider verdient hij het brood voor zich en zijn echtgenote. Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt om verzoekers positie op stuk van namen te regelen.

Evert Broertje Pietersz, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 9, werd in 1929 te Malang (Indonesië) geboren. Sedert 1947 is hij onafgebroken in Nederlandse militaire dienst, aanvankelijk bij het K.N.I.L., thans bij de Koninklijke Landmacht. Verzoeker bekleedt de rang van sergeant. Hij is sedert 1954 in ons land gevestigd. Adressant werd tot voor kort

door de administratie ten onrechte als Nederlander aangemerkt; hij is nog in het bezit van een geldig Nederlands paspoort.

De verzoeker Giok Hoen alias Laurence Tjoa, genoemd in artikel 2, onder 10, werd in 1932 te Bandoeng (Indonesië) geboren. In 1952 kwam hij voor studie naar ons land; in januari 1960 heeft hij met lof het examen voor scheikundig ingenieur afgelegd. Verzoeker wenst niet meer naar zijn geboorteland terug te keren. Als wetenschappelijk ambtenaar verbonden aan het laboratorium voor Chemische Technologie van de Technische Hogeschool te Delft voorziet hij in zijn onderhoud.

De verzoeker Stanislaw Franciszek Waniek, genoemd in artikel 2, onder 11, werd in 1910 te Zabrze (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. Van 1941 tot 1947 maakte hij deel uit van de Poolse strijdkrachten onder geallieerd commando. Het onderdeel waartoe verzoeker behoorde werd o.a. ingezet bij de strijd in Italië. Na zijn demobilisatie vestigde adressant zich in ons land. Hij kan als ingeburgerd worden beschouwd. Als automonteur voorziet hij in zijn onderhoud.

Met uitzondering van de Tsjechoslowaakse verzoekers, genoemd in artikel 1, onder 2, en in artikel 2, onder 3, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit bezitten, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Minister van Justitie a.i.,

E. H. TOXOPEUS.